

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Πάντες γάρ υιοί Θεοῦ ἐστε διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Μία ἐξόχως τιμητική διαβεβαίωση μᾶς ἔδωσε σήμερα μέ τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἀπό τήν πρὸς Γαλάτες ἐπιστολή του ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος.

Καί τί μᾶς διαβεβαίωσε; Μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στόν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴμαστε υιοί τοῦ Θεοῦ.

Πόσο σημαντική καί τιμητική εἶναι αὐτή ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό, μία σχέση Πατέρα καί παιδιῶν, δέν εἶναι δύσκολο νά τό κατανοήσουμε. Εἶναι πῶς σημαντική καί πῶς τιμητική ἀπό κάθε ἄλλη σχέση στόν κόσμο, γιατί, ἐνῶ εἴχαμε ἀπομακρυνθεῖ καί ἀποξενωθεῖ ἀπό τόν Θεό, ἐκεῖνος δέν συγχώρησε μόνο τίς ἁμαρτίες, πού μᾶς εἴχαν ἀπομακρύνει ἀπό κοντά του, ἀλλά μᾶς ἔδωσε τό δικαίωμα νά εἴμαστε παιδιά του, ἐφόσον πιστεύουμε στόν Υἱό του.

Καί ὅχι μόνο μᾶς χάρισε τή θεία αὐτή υιοθεσία, ἀλλά καί δέν παύει νά μᾶς συγχωρεῖ κάθε φορά πού σφάλλουμε καί ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τήν ἀγάπη του, καί νά μᾶς ἀνακαλεῖ κοντά του.

Αὐτό τό χάρισμα καί τό δικαίωμα, αὐτή τή μεγάλη τιμή καί τό ἐξαιρετικό προνόμιο μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός· ἐνῶ εἴμαστε, δηλαδή, πλάσματά του, δημιουργήματα πού μᾶς κατασκεύασε ἀπό πηλό καί μᾶς χάρισε τή δική του πνοή ζωῆς, εἴμαστε συγχρόνως καί τέκνα του. Γι' αὐτό καί μᾶς ὀνομάζει υιούς του, ὅπως ὀνομάζει καί τόν ἀγαπητό του Υἱό, «ἐν ᾧ ἠυδόκησε», ὅπως λέγει.

Μᾶς καθιστᾷ τέκνα του, ἐφόσον πιστεύουμε στόν Υἱό του, γιά νά ἀπολαμβάνουμε αὐτή τήν υιοθεσία καί τώρα στή γῆ ἀλλά καί αἰώνια στόν οὐρανό, μαζί μέ ὅλους τούς ἀγίους πού ἀνήκουν στά τέκνα τοῦ Θεοῦ.

Τέκνο Θεοῦ ἦταν καί ἡ ἐορταζομένη σήμερα ἀγία μεγαλομάρτυς Κυριακή, τήν ὁποία ἤλθαμε σήμερα νά τιμήσουμε στήν πανηγυρίζουσα τή μνήμη της Ἱερᾶ αὐτῆς Μονῆ, γιατί πίστευσε στόν Χριστό καί ὁμολόγησε θαρραλέα τήν πίστη της ἐνώπιον τοῦ εἰδωλολάτρου ἡγεωμόνος.

Τέκνο Θεοῦ ἦταν, καί γι' αὐτό παρέμεινε ἐδραία καί ἀμετακίνητη στήν πίστη της καί δέν δελεάστηκε ἀπό τίς ὑποσχέσεις τοῦ ἡγεμόνος, ἐάν τήν ἀρνεῖτο, οὔτε ὅμως καί δειλίασε, ἀκούοντας τίς ἀπειλές του καί τίς τρομακτικές περιγραφές τῶν μαρτυρίων πού τήν περίμεναν, ἂν ἀρνεῖτο νά συμμορφωθεῖ στίς ἐπιταγές καί τούς νόμους τοῦ αὐτοκράτορος.

Τέκνο Θεοῦ ἦταν, καί γι' αὐτό προτίμησε νά μαρτυρήσει γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη της στόν Χριστό, καί ὡς τέκνο Θεοῦ ἀπολαμβάνει πλέον τά ἀγαθὰ τῆς αἰωνίου ζωῆς πού χαρίζει ὁ Θεός στά τέκνα του, καθιστώντας τα κληρονόμους τῆς βασιλείας του.

Τέκνο Θεοῦ εἶσαι ὅμως καί ἐσύ «διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Αὐτή σου ἡ πίστη σέ ὁδήγησε στήν ἐπιθυμία νά ἀφιερώσεις τή ζωή σου στόν Χριστό, ἐνδύόμενος τό μοναχικό ράσο, προκειμένου νά ζεῖς μέ ὑπακοή καί ταπείνωση καί νά βαδίζεις σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου.

Αὐτή σου τήν πίστη ἐπιβράβευσε ὁ Χριστός, περιβάλλοντάς σε πρὶν ἀπό μερικούς μῆνες μέ τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης καί καθιστώντας σε διάκονό του. Καί σήμερα σέ καλεῖ, γιά νά σοῦ ἐμπιστευθεῖ μία μεγαλύτερη ἀκόμη χάρη, τή χάρη τῆς ἱερωσύνης, καθὼς σέ λίγο θά λάβεις διά τῶν

χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία θά κατέλθει γιά νά σέ καταστήσει πρεσβύτερο καί οἰκονόμο τῶν θείων μυστηρίων.

Ἡ ἐπίκληση τοῦ Παναγίου Πνεύματος πού θά κάνουμε σέ λίγο δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας λόγος, εἶναι μία ἀνάγκη, διότι χωρίς τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία θεραπεύει πάντοτε τά ἀσθενῆ καί ἀναπληροῖ τά ἐλλείποντα, δέν μπορεῖ ὁ χοϊκός ἄνθρωπος νά διακονήσῃ τόν Θεό, δέν μπορεῖ νά δανείσῃ τά χέρια του γιά νά μεταβιβάσῃ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους, δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί νά ἱεουργήσῃ τά ἄχραντα μυστήρια. Ὅλα αὐτά τά τελεῖ ὁ ἱερέας μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καί αὐτό δέν θά πρέπει νά τό ξεχνᾷς ποτέ.

Εἶναι χάρη ἡ ἱερωσύνη, εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι δική σου, καί γι' αὐτό θά πρέπει νά διακονεῖς τόν Θεό, νά διακονεῖς τόν πιστό λαό του ἔχοντας πάντοτε τή συναίσθηση ὅτι τήν ἔλαβες ὥς ἓνα ἐπιπλέον δῶρο τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά διακονεῖς τούς ἀνθρώπους πού θά σοῦ ἐμπιστευθεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία διά τοῦ Ἐπισκόπου σου καί οἱ ὅποιοι εἶναι υἱοί Θεοῦ, ὅπως καί σύ, «διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Γι' αὐτό καί θά πρέπει νά εἶσαι διά βίου εὐγνώμων στόν Θεό γιά τή μεγάλη αὐτή δωρεά καί τιμή πού σοῦ προσφέρει καί νά ἀγωνίζεσαι ὄχι μόνο νά εἶσαι πιστός καί ὑπάκουος υἱός του, ἀλλά καί κατά τό δυνατόν ἄξιός αὐτῆς τῆς τιμῆς μέ τήν ὁποία σέ περιβάλλει.

Θά πρέπει, δηλαδή, ἀφενός νά ἀγωνίζεσαι γιά τήν πνευματική σου πρόοδο καί καλλιέργεια, καί γιά νά διατηρεῖς τό σῶμα καί τήν ψυχή σου καθαρά ἀπό κάθε ρύπο καί κάθε ἁμαρτία, ὥστε ἡ ζωή σου νά ἀνταποκρίνεται στήν ὑψηλή αὐτή τιμή, καί ἀφετέρου νά ἐργάζεσαι μέ συνέπεια, μέ αὐταπάρνηση, μέ ἀγάπη καί μέ ζῆλο γιά νά ἀνταποκρίνεσαι στίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, τούς ὁποίους καλεῖσαι νά διακονήσεις.

Στήριγμα στήν ἱερατική σου ζωή θά εἶναι ἡ πίστη σου στόν Θεό καί ἡ ἀγάπη στήν ἱερατική σου διακονία. Ἄν διαθέτεις αὐτή τήν πίστη καί τήν ἀγάπη καί τίς ἀσκεῖς καθημερινά μέ τήν ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπο καί τήν Ἐκκλησία, μέ τή ταπείνωση καί τή συνέπειά σου στά καθήκοντα καί στίς ὑποχρεώσεις σου ἀλλά καί στόν προσωπικό σου ἀγώνα, τότε ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος πού θά λάβεις σέ λίγο θά σέ ἐνισχύει πάντοτε καί θά σέ ἀξιώσει νά εὐαρεστεῖς τόν Θεό.

Ἡ πατρική εὐχή μου θά σέ συνοδεύει καί θά σέ στηρίζει πάντοτε, μαζί μέ τίς εὐχές τῶν συμπροσευχομένων πατέρων, τῶν μοναχῶν, τῶν οἰκείων καί τῶν φίλων σου καί ὅλων ὅσων παρευρίσκονται στή χαρμόσυνη αὐτή ἡμέρα τῆς ζωῆς σου, καί εὐχομαι μέ τή χάρη καί τῆς ἀγίας Κυριακῆς καί τοῦ προστάτου σου ἁγίου Ἱερωνύμου νά ἀποδειχθεῖς ἄξιός τῆς τιμῆς καί τῆς δωρεᾶς πού θά λάβεις σήμερα.